भा.अ.टो.

11911

अथाष्टमेचतुविशत्यध्यायेमेनु 🖁 अ • १ श्रीगणेशायनमः नमःश्रीपरमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरदायभक्तजनमानसनिवासायश्रीरामचंद्राय वर्णनम् तत्सुतैर्ऋषिदेवेंद्रैर्मूर्तिभिश्वहरेःसह ॥ १ ॥ प्रतिमन्वंतरंचैवमन्वाद्याःषट्पृथक्पृथक् प्रवर्तयंतिसद्धर्मान्पालयंत्याचरंतिच ॥ २ ॥ अतोम 🐉 न्वंतरस्योक्तंसद्धर्मइतिलक्षणम् येनवैकियमाणेननरोननिरयंवजेत् ॥ ३ ॥ तत्रतुप्रथमेखायंभुवःखारोचिषस्तथा उत्तमस्तामसश्वेतिचतुर्मनुनि हृपणम् ॥ ४॥ स्वायंभुवेंऽतरेऽनंतदुरंतगुणवर्णनात् मुदितःपरिपप्रच्छसर्वमन्वंतरस्थितिम् ॥ ५ ॥ स्वायंभुवस्येतित्रिभिः यत्रविश्वसृजांमरीच्या दीनांमनुकन्यासुपुत्रपौत्रादिसर्गः ॥ १॥ महीयसोहरेःअत्रकचिद्वद्वपाठांतरमस्तितदुपेक्षितमस्माभिः ॥२॥यस्मिन्नतीतेत्कतवान्यस्मिन्ननागतेय

स्वायंभुवस्येहगुरोवंशोऽयंविस्तराच्छ्तः॥यत्रविश्वसृजांस ओनमोभगवतेवासुदेवाय राजावाच गीमनूनन्यान्वद्खनः॥ १॥यत्रयत्रहरेर्जन्मकर्माणिचमहीयसः॥ गृणंतिकवयोबह्यंस्तानिनोवदश्य्व ताम् ॥ २ ॥ यद्यस्मिन्नंतरेब्रह्मन्भगवान्विश्वभावनः ॥ कृतवान्कुरुतेकर्तात्वतीतेऽनागतेऽद्यवा ॥ ३ ॥ मनवोऽस्मिन्व्यतीताःषर्कल्पेस्वायंभुवाद्यः॥ आद्यस्तेकथितोयत्रदेवादीनांचसंभवः ॥ ४॥ आकृत्यांदेवहूत्यांचदुहित्रोस्तस्यवैमनोः॥ धर्मज्ञानोपदेशार्थभगवान्पुत्रतांगतः॥ ५॥ कृतंपुराभ गवतःकपिलस्यानुवर्णितम्॥आख्यास्येभगवान्यज्ञोयचकार्कुरुद्दह॥६॥ विरक्तःकामभोगेषुशतरू पापितः प्रभुः॥ विस्व ज्यराज्यंतपसेसभार्योवनमाविशत्॥ ७॥ सुनंदायांवर्षशतंपदैकेनभुवंस्पशन्॥तप्य मनुरुवाच येनचेतयतेविश्वंविश्वंचेतयतेनयम्॥ योजाग मानस्तपोघोरमिद्मन्वाहभारत॥८॥ तिश्यानेऽस्मिन्नायंतंवेदवेदसः॥१॥

त्कर्ताकरिष्यति अद्यवावर्तमानेयत्कुरुतेतद्वदेत्यन्वयः॥ ३॥ अस्मिन्कल्पे

षट्मनवोव्यतीताः ॥ ४ ॥ तस्यमनोः दुहित्रोः कपिलयज्ञमूर्तिभ्यांपुत्रतांगतः प्राप्तः ॥ ५॥ ६ ॥ ७ ॥ घोरंदुस्तरंतपस्तप्यमानः समाधावनुभूतमिदंव क्ष्यमाणं निद्रितोच्छ्वसितवद्विस्मितइवउपदिशन्विवअनुवदन्विचाष्टिभिःश्लोकेरन्वाह ॥८॥ येनचिदात्मनाविश्वंचेतयतेचेतनीभवित विश्वंतुयं नचेतयतेनचेतनीकरोति स्वतएवचिद्रपत्वात् तत्रहेतुः अस्मिन्शयानेस्वपतियोजागर्तिसाक्षितयावर्ततेअहोचित्रंनायंजनस्तंवेदसतुइमंवेद ॥ ९ ॥

11911